

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II.37. 923/2010/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Nadray Katalin ügyvéd által képviselt SYNERGON Informatikai Rendszereket Tervező és Kivitelező Nyrt. I.r. (Budapest), az Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fejes Gábor ügyvéd) által képviselt MONTANA Információtechnológiai és Kommunikációs Zrt. II.r. (Budapest) és a dr. Mátyus Ádám ügyvéd által képviselt HEWLETT-PACKARD Magyarország Kft. III.r. (Budapest) felpereseknek a dr. László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen verseny ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróságon 11.K.34.671/2007/12. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 2010. május 12. napján kelt 2.Kf.27. 618/2008/20. számú ítélettel befejezett perben a jogerős ítélet ellen a III.r. felperes által 19. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

i t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27. 618/2008/20. számú ítéletének a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi a. III. rendű felperest, hogy. 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (azaz egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a III. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság 11.K.34.671/2007/12. sorszámú ítéletében a felperesek keresetét az alperes Vj-40/2005/227. számú határozata felülvizsgálata körében elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az alperes keresettel felülvizsgálni kért határozatában megállapította - többek között - hogy a Magyar Fejlesztési Bank (a továbbiakban: MFB) 2004. évi ún. Support és ún. Exchange projektjeivel összefüggésben az I.r. és III. r. felperesek versenykorlátozó megállapodást kötöttek. Megállapította továbbá, hogy a HVB Bank 2003. évi ún. WAN projektjével kapcsolatban a II.r. és III.r. felperesek versenykorlátozására alkalmas megállapodást kötöttek, valamint a Nemzeti Autópálya Rt. 2003. októberében közzé tett közbeszerzési felhívása kapcsán a II.r. és III.r. felperesek versenykorlátozó megállapodást kötöttek.

A jogsértés miatt az alperes az I.r. felperessel szemben 38.000.000, a II.r. felperessel szemben 20.000.000, a III.r. felperessel szemben 52.000.000 forint felügyeleti bírságot alkalmazott.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét nem találta megalapozottnak. Az ítélet - felülvizsgálati eljáráshoz kapcsolódó - indokolása szerint az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az ügyben az alperes nem alkalmazott jogellenesen beszerzett bizonyítékokat, így nem sértette meg a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 65.§-ában foglalt szabályokat. A Tpv. 65. § (1) bekezdése lehetőséget ad az adathordozókról másolat készítésére, ugyanakkor a jogalkotó nem fogalmazott meg korlátot, mivel a rajtaütésszerű helyszíni vizsgálatnak éppen az a lényege, hogy előzetes bejelentés nélkül, meglepetésszerűen történik, elsősorban azért, hogy a vizsgálat helyszínén ne legyen eltüntethető a terhelő bizonyíték. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy versenyfelügyeleti eljárás nem a munkavállalókkal szemben, hanem magával a III.r. felperessel szemben folyt, így a munkavállalók személyhez fűződő jogainak, illetve személyes adatainak megsértése miatt a III.r. felperes nem hivatkozhat az eljárás tisztességtelen voltára.

Az elsőfokú bíróság az MFB 2004. Support és Exchange projektjével kapcsolatban hivatkozott a III.r. felperesi munkavállalók közötti e-mail-re, amelyből megállapította a projektek közötti kapcsolatot. Kiemelte, hogy mind I.r. felperes, mind III.r. felperes a perben magyarázatot próbált adni a kapcsolatfelvételre, illetve a találkozóra, azonban nem tudták megdönteni az alperes határozatának megállapításait.

A HVB WAN projektjével összefüggésben az elsőfokú bíróság arra utalt, hogy az alperes kellően bizonyította miszerint II.r. és III.r. felperesek a projekt kapcsán versenyhelyzetben voltak. Mivel a célját tekintve a III.r. felperesre nehezedő versenynyomást képes volt csökkenteni a megállapodás, így az a versenyjog által tiltott magatartásnak tekinthető és utólagosan sem kaphat mentesülést a III.r. felperes által állított „csekély jelentőség” miatt.

A Nemzeti Autópálya Rt. projektjével kapcsolatban az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes helytállóan foglalt állást tekintetben, hogy a megállapodás versenyjogi tartalma szerint kompenzációt nyújtott arra az esetre, hogy ha az egyik fél a másik féllal szemben elveszítené a versenyt. A II.r. és a III.r. felperesek kölcsönösen tettek nyilatkozatot, mivel mindegyikük fővállalkozói ajánlatában a másik fél alvállalkozói bevonása történt meg, így minimálisra csökkentették a projekt kimenetelével összefüggő kockázatot.

A felperesek fellebbezése alapján a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.618/2008/20. sorszámú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az Ítéltábla a fellebbezéseket nem találta megalapozottnak és kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a jogilag releváns tényeket részletesen ismertette, pontosan megjelölte azokat a jogszabályokat, amelyekre a döntését alapozta, egyidejűleg bemutatva a bizonyítékok mérlegelése körében irányadó szempontokat. A másodfokú bíróság, mind a feltárt tényekre vonatkozó megállapításokkal, mind a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén alapuló ítéleti következtetésekkel maradéktalanul egyetértett. Az Ítéltábla az elsőfokú bírósággal egyezően arra

Kfv. II.37. 923/2010/5.szám

a következtetésre jutott, hogy az ügyben az alperes nem alkalmazott jogellenesen szerzett bizonyítékokat, illetőleg a Tpv. 65.§ (1) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el.

Az alperes hatáskörébe a gazdasági szereplők releváns magatartásainak versenyjogi minősítése tartozik, a felülvizsgálni kért határozat is erre nézve tartalmaz megállapítást, így a közigazgatási pernek nem lehet tárgya az e körön kívül eső jogszabályoknak való megfelelés vizsgálata, ezért az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta azt, hogy sérültek-e a személyes adatok védelméről, illetve a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény rendelkezései.

Az Ítéletábra utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával állapította meg a tényállást, iratellenesség, illetve a bizonyítékok okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmazó mérlegelése nem állapítható meg. A feltárt tények és a vállalkozások utóbb tanúsított magatartása egy adott logikai láncolat mentén együttesen igazolják a versenyjogsértés elkövetését. Nincs jelentősége annak, hogy a releváns információt nyújtó feljegyzések és levelek nem a cég döntésre jogosult képviselőjétől személytől származnak, illetve annak sem, hogy azok egy része az események után keletkeztek.

A felperesek a rájuk háruló bizonyítási teher ellenére nem tudták igazolni azt, hogy az alperes által beszerzett feljegyzésekkel, elektronikus levelekkel és egyéb okiratokkal szemben valójában legális magatartást tanúsítottak, egymással kizárólag megengedett üzleti kapcsolatban álltak.

A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak a III.r. felperes hivatkozását az európai esetjogra sem. A magyar versenyjogban nincs ún. „de minimis” szabály, ezért közömbös, hogy a közösségi jogban ezt a rendelkezést miként alkalmazzák. A gazdasági versenyt akadályozó korlátozó-torzító cél, illetve az ilyen hatás kifejtésére alkalmas magatartás már önmagában jogsértő és a kartell tilalom kizár minden olyan közvetlen, vagy közvetett kapcsolatot a piaci szereplők között, melynek célja vagy hatása a versenytársak piaci magatartásának befolyásolása.

A jogerős ítélet ellen a III.r. felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint a jogerős ítélet megsértette a Tpv. 65.§ (1) bekezdését, és a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 2 .§ (2) bekezdését. Az Ítéletábra döntése során nem vette figyelembe a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. LXIII. törvényt. A jogerős ítélet

sértette továbbá a Tpv. 65. § (4) bekezdését, valamint 65/A.§-át. A III.r. felperes szerint a jogerős ítélet nem értékelte az alperes azon magatartását, hogy az előzetes álláspont és az ügyet lezáró határozat közötti időpontban a HVB WAN projekttel összefüggésben módosította a piaci definíciót, ezáltal megsértve az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 2.§ (1) bekezdése alapelvét. Az MFB 2004. évi Support és Exchange projektjével kapcsolatban az Ítéltábla helytelenül állapította meg a Tpv. 11.§ (1) bekezdésének sérelmét, illetőleg nem tért ki ítéletének indokolásában a fellebbezés azon hivatkozására, mely szerint az elsőfokú bíróság a keresetlevélben konkrétan hivatkozott bizonyítékot figyelmen kívül hagyta.

A III.r. felperes hivatkozott arra is a HVB WAN projekttel összefüggésben, hogy az Ítéltábla megsértette a Tpv. 13. § (1) bekezdését, mivel nem állapította meg, hogy az alperes elmulasztotta a II.r. és III.r. felperések érintett piacon való részesedésének vizsgálatát. Ilyen vizsgálat esetén a II.r. és a III.r. felperések automatikusan mentesültek volna a bagatell kartell szabálya alapján a Tpv. 11.§ (1) bekezdésének megsértése alól.

A másodfokú bíróság érdemben nem foglalkozott a III.r. felperes azon kifogásával sem, miszerint az alperes jelen ügyben alkalmazott piacmeghatározása a korábbi közbeszerzésekkel kapcsolatos ügyekben alkalmazott piacmeghatározástól eltért.

A Nemzeti Autópálya Rt. 2003. évi projektjével összefüggésben az Ítéltábla helytelenül állapította meg a Tpv. 11.§ (1) bekezdésének megsértését, mivel egyrészt a II. r. és III.r. felperések megállapodása olyan időszakra vonatkozott, amikor verseny már nem volt, másrészt a II.r. és III.r. felperések egymást kiegészítő tevékenység tekintetében állapodtak meg, ami kizárja a Tpv. 11. § (1) bekezdésének sérelmét.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta, a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdés szerint tárgyaláson kívül elbírálva.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Tpv. - ügyben alkalmazandó - 65. § (1) bekezdése értelmében a tényállás tisztázása során a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács az e paragrafusban foglaltakat, illetve - a 44.§-ban foglaltak kivételével - a Ket. tényállás tisztázására és a hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazza. A 65.§ (2) bekezdése szerint hivatalból folytatott eljárásban a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására az ügyfél köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is. Az ügyfél jogsértést beismertő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg. A III.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy az alperes a helyszíni eljárás során, de különösen a tükörmásolat készítésével megsértette a tényállás tisztázására vonatkozó szabályokat, ugyanis a Tpv. 65.§ (4) bekezdése az eljárás időpontjában is lehetőséget adott az adathordozón tárolt információ vizsgálatára és másolására. Az a körülmény, hogy a Tpv. későbbi módosítása nevesítve is bevezette a tükörmásolat fogalmát, nem jelenti azt, hogy az alperes az eljárás időpontjában irányadó Tpv. szabályai szerint nem készíthetett másolatot az adathordozókról. A másolat készítését a Tpv. 65. § (4) bekezdés biztosította függetlenül az adathordozón tárolt adatok jellegétől és tartalmától. Az alperest törvény hatalmazta fel másolat készítésre, így az alkalmazandó Tpv. 65.§ (1) bekezdéssel kapcsolatban nem vethető fel a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 12.§ (2) bekezdésének sérelme, mivel az alperes nem a később hatályba lépett jogszabályt alkalmazta visszamenőleg, hanem az eljárás időpontjában hatályos Tpv. szabály helytálló alkalmazásával döntött az adathordozó másolásáról.

Az alperes eljárásával összefüggésben a felperes tévesen hivatkozott a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény sérelmére, összefüggésben a Tpv. 65.§ (4) bekezdésével. Az adatvédelmi rendelkezések az egyes hatósági

eljárásokban annyiban érvényesülnek, amennyiben az adatvédelmi összefüggéseket az adott eljárásjog is szabályozza. Általánosságban adatvédelmi indokokra hivatkozással a törvényen alapuló hatósági eljárást megkérdőjelezni nem lehet, mivel a megfelelő adatkezelést ezekben az esetekben jogszabály (itt törvény) biztosítja. A hatósági eljárás adatvédelmi szempontból abban az esetben lehet jogszabálysértő, - ide értve a hatósági döntést is -, amennyiben ilyen szempontok vizsgálatára a hatósági eljárásra vonatkozó szabályok lehetőséget adnak. Ennek hiányában az adatkezelést az 1992. évi LXIII. törvényben foglaltak szerinti eljárás keretében lehet sérelmezni, ez azonban önálló adatvédelmi eljárást jelent, melyet el kell határolni az ügy tárgyát képező, jelen esetben versenyfelügyeleti eljárástól. Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperesi határozat törvényességét a Tpv. alapján lehet és kell megítélni a közigazgatási perben, az 1992. évi LXIII. törvény szerinti felülvizsgálat a közigazgatási pernek nem képezhette tárgyát.

A III.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott a Tpv. 65/A.§-ának sérelmére is. A Gazdasági Versenyhivatal a tényállás tisztázása körében birtokába jutott adatokat jogosult megvizsgálni, ami nem korlátozható a III.r. felperes által hivatkozott helyszíni adatgyűjtésre. Az adatok vizsgálata - a felülvizsgálati kérelem szerinti válogatása a tényállás tisztázásához tartozik, és mint ilyen eljárásjogi szempontból a Tpv. 65.§ szabályai alá tartozik. A helyszíni adatgyűjtés nyomán az alperes birtokába jutott adatok elemzésének kizárása lényegében azt jelentené, hogy az alperes kizárólag a helyszínen jogosult a birtokába került adatok értékelésére, ami a tényállás tisztázásának a törvényből nem következő korlátozását jelentené.

A felülvizsgálati kérelemmel ellentétben nem állapítható meg a másodfokú ítélet jogsértése a HVB WAN projekttel összefüggésben, a piaci definíció módosítása körében. A III.r. felperes által felhívott Áe. 2.§ (1) bekezdésének alapelvi rendelkezése kizárólag konkrét eljárási jogsérelemhez kapcsolódóan vizsgálható, ugyanakkor ilyet a III.r. felperes nem jelölt meg. A III.r. felperes által hivatkozott „védekezéshez való jog” az Áe-ben ilyen formában nem került feltüntetésre, ugyanakkor az nem vitatható, hogy az alperes az ügyet lezáró határozatában álláspontját e kérdésben is rögzítette, így a III.r. felperest a későbbi jogorvoslattól nem zárta el. Sem a Tpv., sem a Ket., illetőleg korábban az Áe. sem tartalmazott olyan szabályt, hogy versenyfelügyeleti ügyben a hatóság az előzetes álláspont módosítására nem jogosult, illetőleg módosítás esetén az érintettek számára az észrevételezés jogát határidő biztosításával lehetővé kell tenni.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a jogerős ítélet nem sértette meg a Tpv. 11.§ (1) bekezdését, az MFB 2004. évi projektjeivel összefüggésben. A Tpv. ezen szabálya tiltotta a vállalkozások közötti olyan megállapodást és összehangolt magatartást, amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozta vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki. Az eljáró bíróságok részletesen elemezték a tenderekkel kapcsolatban feltárt bizonyítékokat és azok alapján helytálló következtetést vontak le arra nézve, hogy a III. r. felperes az I.r. felperes versenytársa volt. Ezzel összefüggésben helytállóan utalt arra az Ítélet tábla, hogy a gazdasági versenyt megakadályozó, korlátozó, torzító cél, illetve ilyen hatás kifejtésére alkalmas magatartás már önmagában jogsértő. Az alperes - mint ahogy azt az első- és másodfokú bíróság helytállóan megállapította - több bizonyítékot együttesen értékelt részben a versenyhelyzetre, részben pedig a versenykorlátozó megállapodás tényére és ezen bizonyítékok felülmérlegelésére a Legfelsőbb Bíróság nem látott lehetőséget és indokot.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott bizonyítékokkal összefüggésben a Legfelsőbb Bíróság szintén nem látott okot felülmérlegelésre, ehhez kapcsolódóan megállapítva, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a Pp. 221. § (1) bekezdését. A III. r. felperes fellebbezésének 5.1. (iii) pontjában foglaltak kizárólag a III.r. felperes nyilatkozatát tartalmazzák a magatartásának értelmezésére és magyarázatára. A III.r. felperes által tett nyilatkozatot az alperes által feltárt és a bíróságok által helytállóan értékelt bizonyítékok nem támasztják alá. A fellebbezés hivatkozott pontjában előadottak részben a bizonyítékok értékelésére vonatkoztak, részben pedig a III.r. felperes magyarázatát jelentették az egyébként nyilvánvaló bizonyítékot jelentő elektronikus levelezéssel kapcsolatban.

Az Ítélet tábla e vonatkozásban nem sértette meg a Pp. 221.§ (1) bekezdését sem, mivel az ítélet részletesen tartalmazta hogy másodfokú bíróság miként vizsgálta az

elsőfokú bíróság által végzett bizonyítékok értékelését. (jogerős ítélet 13. oldal).

A III.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság a HVB WAN projekt összefüggésében megsértette a Tpv. 13.§ (1) bekezdését, mivel az ítélet nem állapította meg, illetőleg az alperes nem is vizsgálta II. r. és III. r. felperesek érintett piacon való részesedését.

A jogerős ítélet foglalkozott az érintett piac kérdésével a Tpv. 13.§ (1) és (2) bekezdése alkalmazhatósága körében megállapítva, hogy ármeghatározó, illetve piacfelosztó kartell esetén sem a piaci részesedés meghatározásának, sem magának az érintett piacnak a meghatározása nem szükséges. Ebből következően helytállóan utalt arra a másodfokú bíróság, hogy az alperes nem sértett jogszabályt az érintett piac HVB WAN projekttel összefüggésben történő rögzítésének elmulasztása körében, mivel a versenyjogsértés jellege ennek vizsgálatát szükségtelenné teszi.

Az ügyben annak sem volt jelentősége - ellentétben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal, hogy az alperes eltért-e az általa alkalmazott korábbi piacmeghatározásoktól. Az előzőek szerint a HVB WAN projekttel összefüggésben - az ügy többi vonatkozásában is - az ármeghatározó, illetve piacfelosztó kartell jelleg miatt nem merülhetett fel a bagatell kartell fogalma és ennek alapján a III.r. felperes mentesülése.

A versenyfelügyeleti ügyekben a tényállások jelentős eltérésére tekintettel csak kivételes esetben vethető fel a III.r. felperes által hivatkozott ügyfélegyenlőség sérelme az Áe. 2.§ (5) bekezdése szerint. A III.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében az alapelv megsértését konkrét eljárási jogintézményhez nem kapcsolta, így erre tekintettel sem lehetett a jogerős ítélet jogszabálysértését ebben a tekintetben megállapítani.

Az érintett piac meghatározásával kapcsolatban a III.r. felperes ténybelileg is megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az alperes nem végzett piacmeghatározást. Az alperesi határozat XII. fejezete többször utal a releváns forgalom százalékos arányára, illetőleg a bírságszámítási módból is megállapíthatóan valamennyi esetben a felek piaci részesedését akként tekintette, hogy az meghaladja a 10%-ot,

így a Tpv. 13. § szerinti mentesülésre egyik esetben sem kerülhetett sor.

A jogerős ítélet a Nemzeti Autópálya Rt. 2003. évi projektjével összefüggésben sem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Tpv. 11.§ (1) bekezdését. Az eljárt bíróságok helytállóan utaltak arra, hogy a felek azon megállapodása is versenykorlátozó magatartásnak minősül, amely a szokásos üzleti kockázat csökkentésére irányult. A verseny elvesztésének esetére előzetesen kikötött kompenzáció magához a versenyhez kapcsolódik függetlenül attól, hogy a megállapodás a szó szoros értelmében vett „versenyidőszak” lezárását követő időszakra vonatkozott. Az ilyen típusú megállapodás alkalmas a verseny torzítására, az abban részt vevő felek szándékának előzetes befolyásolására. A felperesi magatartás a Tpv. 11.§ (1) bekezdése szerint minősült, mint ahogy arra a jogerős ítélet is helytállóan utalt, mivel a versenykorlátozó megállapodás a gazdasági verseny torzítását célozta, illetőleg ilyen hatást fejtett ki. A III.r. felperes ebben a körben tévesen hivatkozott az Áe. 2.§ (5) bekezdésének alapelveire, illetőleg hivatkozását alátámasztani nem tudta. Az általa megjelölt Vj-138/2002., illetőleg Vj-94/2006. számú ügy tényállása nyilvánvalóan eltért, ugyanakkor az előzőekben már hangsúlyozottak szerint versenyfelügyeleti ügyben csak jogilag és ténybelileg teljes azonosságot jelentő ügyekhez kapcsolódóan vethető fel az ügyfélegyenlőség kérdése. A jogerős ítélet helyesen foglalt állást a III. r. felperes által kötött megállapodás versenyjogi minősítéséről, azzal összefüggésben eltérő alperesi vagy közösségi jogi gyakorlat a határozat törvényességét nem érinti megjegyezve, hogy a peres eljárás során III.r. felperes ilyen ténylegesen nem is igazolt.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a III. r. felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabályokat, így a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban pervesztes III.r. felperest kötelezte a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés szerint az alperes jogi képviseletével felmerülő perköltségek megtérítésére. A jogi képviselet költségét a módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján határozta meg.

Kfv. II.37. 923/2010/5.szám

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban pervesztes III.r. felperest kötelezte a per tárgyi illeték feljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az Illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdés szerinti mértékben.

Budapest, 2011. május 25.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Dr. Kalas Tibor sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró